

**Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет**

*Кафедра педагогіки й методики
дошкільної та початкової освіти*

Т. І. Ваколя

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ
ВИХОВНОЇ РОБОТИ У ВНЗ**

Мукачево – 2014

Ваколя Т.І. Методичні рекомендації щодо організації виховної роботи у ВНЗ / Т.І. Ваколя. – Мукачєво: МДУ, 2014. – 46 с.

Рецензент:

Фізєші О.Й. – кандидат педагогічних наук, доцент Мукачєвського державного університету.

Ухвалєно на засіданні кафедри педагогіки й методики дошкільної та початкової освіти.

(Протокол № 9 від 10 квітня 2014 року)

Методична розробка містить теоретичні та практичні аспекти організації виховної роботи у вищому навчальному закладі.

Зміст методичних рекомендацій спрямовано кураторам академічних груп, науково-педагогічним працівникам, студентам та всім, хто цікавиться питанням виховної роботи.

ЗМІСТ

Передмова	4
1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ВНЗ	5
1.1. Роль ВНЗ у вихованні майбутніх фахівців	5
1.2. Системний та структурний підхід в організації виховного процесу	6
1.3. Основні напрямки виховної роботи у вищому закладі освіти	8
2. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОБОТИ КУРАТОРА АКАДЕМІЧНОЇ ГРУПИ	11
2.1. Роль куратора у виховному процесі	11
2.2. Планування виховної роботи в студентській академічній групі	15
2.3. Критерії оцінки ефективності виховного процесу	19
3. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОБОТИ КУРАТОРІВ	21
3.1. Орієнтовний зміст організаційно-виховної роботи	21
3.2. Рекомендації щодо проведення кураторських виховних годин	23
3.3. Нормативно-правове регулювання діяльності кураторів академічних груп	27
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	33
ДОДАТКИ	37
<i>Додаток А Анкети для вивчення студентської групи</i>	37
<i>Додаток Б Програма вивчення студентської групи</i>	38
<i>Додаток В Програма вивчення особистості студента і складання його характеристики</i>	39
<i>Додаток Г Перелік типових напрямів та форм роботи куратора</i>	40
<i>Додаток Д Зразок оформлення плану виховної роботи куратора академічної групи</i>	43

Передмова

Виховна робота є складовою і невід'ємною частиною цілісної системи підготовки спеціалістів у галузі освіти. Її концептуальні засади базуються на Конституції України, законах з питань освіти, Державній національній програмі «Освіта» (Україна ХХІ ст.), на принципах гуманізації навчального процесу, загальнолюдських цінностях, національних традиціях, сучасних досягненнях педагогічної і психологічної науки, філософії сучасного державотворення та власному досвіді.

Виховання у вищому навчальному закладі є цілеспрямованим процесом і залежить, значною мірою, від професіоналізму професорсько-викладацького складу, який, вочевидь, є носієм духовно-моральних, етичних, ділових якостей, рівня його взаємодії зі студентами-вихованцями і впливу на їх свідомість з метою формування у них виваженої життєвої позиції, вміння сприймати, використовувати, поширювати і здобувати необхідний досвід, здатності бути носіями провідних ідей, організаторами суспільно-політичного життя в країні.

Необхідність вироблення єдиних підходів до організації творчої виховної роботи зі студентською молоддю ставить на перший план діяльність кураторів, які здійснюють виховний вплив на студентську молодь шляхом проведення різноманітних виховних заходів та залучення їх до самовиховання.

Методична розробка містить рекомендації щодо планування і проведення виховних годин, форми і методи роботи у студентському колективі, взаємодії з органами студентського самоврядування тощо; нормативні документи, які окреслюють коло питань про права і обов'язки академнаставника та ін.

Усі пропозиції мають рекомендаційний характер.

1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ВНЗ

1.1. Роль ВНЗ у вихованні майбутніх фахівців

Вищі навчальні заклади мають здійснювати підготовку інтелектуального генофонду нації, виховання духовної еліти, примножувати культурний потенціал, який забезпечить високу ефективність діяльності майбутніх спеціалістів. Це може бути досягнуто через:

- виховання майбутніх спеціалістів авторитетними, високоосвіченими людьми, носіями високої загальної світоглядної, політичної, професійної, правової, інтелектуальної, соціально-психологічної, емоційної, естетичної, фізичної та екологічної культури;
- створення необхідних умов для вільного розвитку особистості студента, його мислення і загальної культури, шляхом залучення до різноманітних видів творчої діяльності (науково-дослідної, технічної, культурно-просвітницької, правоохоронної);
- збагачення естетичного досвіду студентів шляхом участі їх у відродженні забутих та створенні нових національно-культурних традицій регіону, міста, університету;
- формування «Я»-концепції людини творця на основі самоосвіти, саморозвитку, самовиховання, самовдосконалення, моральної самозавершеності.

Процес становлення студента як фахівця складається з декількох етапів: усвідомлення соціальної ролі людини, сприйняття вимог майбутньої професії, усвідомленого пред'явлення цих вимог до себе, самовиховання необхідних якостей, моделюючих особистість студента, реалізації творчої діяльності. Ці етапи професійного становлення

майбутнього спеціаліста складають основу професійно-педагогічного виховання у ВНЗ, процес якого включає в себе навчальну, наукову, позааудиторну та громадську роботу. Велика увага має приділятися використанню виховного потенціалу навчальних предметів, які формують філософсько-світоглядну позицію, науковий досвід, пізнавальну активність і культуру розумової праці, навички самоврядування, соціальної активності і соціальної відповідальності, політичну культуру студентів; розвивають почуття любові до Батьківщини і свого народу, правосвідомість; сприяють виробленню свідомого ставлення до праці, естетичної культури і фізичного вдосконалення.

1.2. Системний та структурний підхід в організації виховного процесу

В умовах розбудови української державності і подальшого розвитку незалежності України реальною методологічною основою виховання як соціального явища є ідеологія державотворення, зорієнтована на загальнолюдські та національно-культурні цінності.

При організації виховного процесу важливо пам'ятати про умови його результативності, а саме:

- формування морального обличчя особистості відбувається на основі діяльності людини і її спілкування із оточуючими;
- співвіднесення зовнішніх впливів з індивідуальними особливостями особистості;
- знання джерел і рушійних сил її самовизначення.

Вищий заклад освіти має сформувати культуру самовизначення у кожного студента. Життєве самовизначення більш широке поняття, ніж тільки

професійне і навіть громадянське. Воно характеризує людину як суб'єкта власного життя і власного щастя, яка самореалізує свої сили і здібності. Необхідно у майбутніх спеціалістів сформувати базову культуру. Базова культура є деякою цілісністю, що містить у собі оптимальну наявність властивостей, якостей, що дозволяють людині розвиватися в гармонії з суспільною культурою.

Сьогодні варто звертати увагу на формування у майбутніх спеціалістів таких якостей, як: професійна гідність, вірність обов'язкам, діловитість, уміння вести дискусію, відповідальність. Структурними елементами процесу виховання є: мета, зміст, форми, методи і засоби виховання, його результат. Компонентами процесу виховання є: свідомість особистості студента, її емоційно-чуттєва сфера, звички поведінки.

Створення чіткої постановки цілей у виховній роботі дає можливість професорсько -викладацькому складу концентрувати зусилля на головних завданнях, забезпечувати ясність і гласність спільної роботи викладачів і студентів, створювати еталони результатів роботи.

Виховний процес у вищому навчальному закладі реалізує принципи виховання, що визначені Концепцією виховання дітей та молоді у національній системі освіти і склалися історично:

- єдність національного і загальнолюдського;
- природовідповідність;
- культуровідповідність;
- активність, самодіяльність і творча ініціатива студентської молоді;
- демократизація виховання;

- гуманізація виховання; безперервність і наступність виховання;
- єдність навчання і виховання;
- цілеспрямованість;
- диференціація та індивідуалізація виховного процесу;
- етнізація;
- комплексний підхід;
- опора на позитивне.

Основні напрями виховання реалізуються в процесі навчання та позааудиторної діяльності студента. Позааудиторна виховна робота проводиться на основі студентського самоврядування, активності і самостійності студентів за умови керівної ролі студентського активу і педагогічної допомоги викладачів. Позааудиторна робота стимулює формування особистості майбутнього фахівця у контексті професіоналізації всіх виховних впливів на студентів.

1.3. Основні напрямки виховної роботи у вищому закладі освіти

Виховання студентської молоді, яка через кілька років стане «ядром» української інтелігенції, потребує особливої уваги. Майбутнє нашого народу залежатиме від змісту цінностей, що закладають орієнтири молодих людей, та від того, якою мірою духовність стане основою їх життя.

Формування національної інтелігенції, сприяння збагаченню і оновленню інтелектуального генофонду нації, виховання її духовної еліти – завдання, що стоїть перед вищими навчальними закладами на одному рівні з підготовкою висококваліфікованих фахівців. Досягнення

мети виховання можливе лише за умови комплексного підходу і залучення до цієї роботи всього професорсько-викладацького складу ВНЗ, адміністрації та органів студентського самоврядування.

Освітня й виховна діяльність навчального закладу повинна знаходитись у тісному взаємозв'язку, доповнюючи і збагачуючи одна одну. Оновлення змісту загальноосвітніх, професійно орієнтованих дисциплін повинно бути підпорядковано меті – формування в студентів національної самосвідомості, патріотизму, правової й економічної грамотності, соціальної активності, загальної культури особистості, що базується на надбаннях української та світової культури.

Основними напрямками виховної роботи у вищому навчальному закладі є:

- формування наукового світогляду;
- громадянське та патріотичне виховання;
- правове виховання;
- моральне виховання;
- художньо-естетичне, трудове, фізичне виховання;
- екологічне виховання;
- професійно-педагогічне виховання.

Основними засобами і формами реалізації цих напрямів роботи у вищих навчальних закладах є: диспути, вечори, читальські конференції, бесіди, свята, лекції, зустрічі тощо.

Необхідність підсилення виховної роботи у ВНЗ, пошук нових її форм значно пов'язані з кризою духовності, що виникла внаслідок економічної нестабільності, соціальної незахищеності молоді, відсутності дієвих законів, нормативних актів з питань правових відносин молоді і суспільства. Все це закономірний процес, що виник внаслідок

трансформації суспільного ладу, але він зумовлює невпевненість у майбутньому і призводить до таких негативних явищ, як загострення криміногенної ситуації, алкоголізації, наркотизації, що, безумовно, не обминуло і студентську молодь.

2. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОБОТИ КУРАТОРА АКАДЕМІЧНОЇ ГРУПИ

2.1. Роль куратора у виховному процесі

Особлива роль у вирішенні завдань щодо гуманізації освітнього процесу ВНЗ належить кураторам академічних груп. Саме куратори можуть стати ефективними посередниками між суб'єктами освітнього процесу ВНЗ. Застосовуючи в своїй роботі гуманістичні технології навчання і виховання, куратори можуть суттєво вплинути на формування єдиної корпоративної культури навчального закладу, забезпечити психологічні та організаційно-педагогічні умови для створення у ВНЗ комфортного гуманітарного середовища, як ключового компонента соціальної ситуації розвитку особистості сучасного спеціаліста. Поєднуючи в своїй роботі викладацькі і виховні функції, куратор має можливість реально здійснити цілісний освітній процес, створивши систему тих специфічних взаємокомунікацій, що являють собою соціальну ситуацію гармонійного професійно-особистісного розвитку майбутніх спеціалістів.

Діяльність куратора академічної групи здійснюється на підставі Статуту університету. Зміст його діяльності визначається такими основними документами: Законом України «Про освіту», Державною національною програмою «Освіта. Україна XXI сторіччя», «Концепцією виховання дітей та молоді у національній системі освіти», «Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті», відповідними інструктивно-методичними документами Міністерства освіти і науки України, а також

положеннями, розробленими структурними ланками університету.

Мета роботи куратора – створення зовнішніх умов і сприяння актуалізації внутрішніх резервів молоді людини для повноцінної творчої самореалізації як у професійній, так і в інших доступних сферах життєдіяльності.

Основні завдання, які покликані вирішувати куратори, мають стати привабливими для студентів і збігатися з їхніми власними прагненнями до самовдосконалення. Зміст цих завдань передбачає:

- виховання майбутніх спеціалістів духовними, високоосвіченими, компетентними, авторитетними людьми, носіями високої загальної культури (світоглядної, моральної, політичної, професійної, правової, інтелектуальної, психологічної, емоційної, естетичної, фізичної та екологічної тощо);
- виховання громадянина, патріота українського народу, держави: формування у молоді чіткої громадянської позиції, виховання любові до батьківщини, поваги до української культури, мови, національних символів, національних традицій та історії, поваги до культури, мови інших національностей;
- розвиток професійної компетентності студента, складовими якої є бажання працювати в певній галузі знань, прагнення високого професіоналізму, усвідомлення необхідності отримати глибокі і різнобічні знання, потреба самоосвіти, набуття навичок самостійності в навчальній і науковій праці, уміння застосовувати знання на практиці;

- розвиток моральності особистості як основи її духовності, важливого чинника розвитку соціальної та професійної компетентності;
- розвиток здібностей і потреб науково-пошукової діяльності як важливого фактора розвитку особистості студента;
- збагачення естетичного досвіду студентів як важливого фактора розвитку духовності особистості, її соціальної та професійної компетентності;
- правове виховання: набуття правових знань як чинника формування правової культури, прищеплення молодим людям віри у верховенство Закону, дотримання студентами законів України та нормативних актів, прийнятих в університеті;
- розвиток психологічної культури молоді як важливого чинника особистісної, соціальної та професійної реалізації особистості;
- виховання у молодих людей потреби у здоровому способі життя;
- розвиток особистості студента на основі самопізнання, самовизначення, самоосвіти, самовиховання, самовдосконалення, самоактуалізації.

Розмаїття цілей та основних завдань виховної роботи зі студентами академічної групи дозволили визначити головні **функції** діяльності куратора. Найважливіші з них:

1. Організаторська. Куратор – завжди організатор взаємодії у студентській групі. Він сприяє створенню системи взаємодіяльності вихованців, що спрямована на взаємопідтримку, взаємодопомогу, взаємотворчість, взаємоконтроль, взаємоповагу, толерантність тощо. Куратор

групи – організатор різних виховних програм, зміст яких залежить від особливостей різних категорій студентської молоді. Організаторська функція полягає в умінні залучати студентів групи до різних видів виховної діяльності: пізнавальної, ціннісно-орієнтаційної, художньо-творчої, комунікативної тощо.

2. Дослідно-аналітична. Пов'язана з педагогічно-дослідницькою потребою діагностування рівнів вихованості особистості, вивчення мотивів, інтересів та потреб навчальної і пізнавальної діяльності студентів, соціально-побутових умов життя, стану здоров'я, рівня успішності тощо; вивчення внутрішнього світу і можливостей вихованців, складання програм їхнього випереджального розвитку.

3. Інформаційна. Куратор групи повинен акумулювати знання з теорії і методики виховного процесу, бути для студентів гарним вихователем, взірцем педагогічного досвіду, авторитетним радником в процесі пошуку різноманітної інформації і наставником з будь-яких проблемних питань.

4. Соціальна. Передбачає вивчення вихователем об'єктивних і суб'єктивних чинників, які впливають на розвиток особистості; кореляцію навичок соціальної поведінки, спрямованої на успішне входження юнацтва в структуру сучасного життя.

5. Спрямовувальна. Націлює студента на правильний життєвий вибір згідно з моральними і правовими нормами, допомагає створенню гуманних взаєностосунків в середовищі студентів, збагачує їх досвід історичними та життєвими прикладами, що варті наслідування. Одночасно куратор виступає і в ролі консультанта, який надає, при

необхідності, допомогу в саморозвитку кожній молодій людині, спрямовує її діяльність, опираючись на природні дані вихованця, пробуджує його задатки, здібності.

б.Стимулювальна. Спрямована на створення атмосфери психолого-педагогічної підтримки в групі, що сприяє самоутвердженню молодої людини, реалізації її потенційних можливостей.

7.Координаційна. Полягає у спрямуванні куратором групи виховних зусиль усіх педагогів, батьків і представників громадськості на позитивні результати у вихованні студентів. Куратор групи передусім домагається, щоб педагоги, які працюють зі студентами групи, керувались єдиними вимогами до них, здійснювали індивідуальний підхід. Куратор вивчає особливості навчально-виховної роботи викладачів, ознайомлюється з їх вимогами та стосунками із студентами, обмінюється з ними думками щодо поведінки окремих студентів, методів впливу на них.

8.Комунікативна. Спрямовується, перш за все, на створення доброзичливого мікроклімату в групі, забезпечення позитивних змін в міжособистісних стосунках.

В основі управління виховною роботою лежить творча взаємодія наставника з кожним окремим студентом та групою в цілому.

2.2. Планування виховної роботи в студентській академічній групі

Важливим етапом виховної роботи в академічній групі студентів є планування, що являє собою розробку системи заходів реалізації мети, завдань, змісту виховання студентської молоді. При складанні плану організаційно-виховної роботи необхідно керуватися урядовими,

нормативно-правовими документами і методичними рекомендаціями з питань організації виховання у вищих навчальних закладах й іншими джерелами. Щоб правильно спланувати систему виховних заходів, варто через анкетування, бесіди, вивчення особових справ, аналіз поведінки студентів, їх ставлення до навчання визначити рівень вихованості студентів, їх готовність до саморозвитку. В процесі планування виховної роботи враховується головна мета національного виховання, специфіка та традиції факультету, університету, його матеріальна база, потреби і пропозиції студентської молоді, а також рекомендації викладачів.

План виховної роботи в академічній групі передбачає:

- організацію навчально-виховної роботи групи;
- виховання поваги до Конституції та державної символіки України, шанобливого ставлення до мови, культури, звичаїв і традицій українського народу і національних меншин, що населяють нашу державу;
- формування у студентів національної свідомості та самосвідомості, виховання патріота, громадянина України;
- виховання почуття обов'язку і відповідальності за якість навчання на основі професійної спрямованості;
- формування правосвідомості та моральних якостей особистості майбутнього педагога;
- турботу про розвиток духовності, високої художньо-естетичної та екологічної культури;
- систему самореалізації особистості кожного студента, розвитку здібностей, інтересів, творчо-пошукової діяльності;

- забезпечення фізичного виховання, охорони здоров'я, соціального захисту.

Основні *вимоги до плану* роботи куратора:

- цілеспрямованість – тобто зміст і форми виховної роботи, що плануються, передбачають реалізацію конкретних цілей і завдань. Кожна справа має сприяти розв'язанню висунутої мети. Залежно від мети кожна форма роботи має свою специфіку у використанні;
- урахування потреб та інтересів кожного студента академічної групи;
- співтворчість педагогів та студентів у організації виховної роботи;
- зв'язок із життям суспільства, майбутньою професійною діяльністю студента;
- комплексний характер планів;
- цілісний підхід до процесу планування;
- наступність змісту та форм виховної роботи;
- конкретність, доцільність плану, обґрунтованість виховної роботи, урахування особливостей студентського колективу, рівня його розвитку, традицій, що склалися;
- розумна насиченість плану.

Як уже зазначалось, план виховної роботи передбачає реалізацію конкретних цілей і завдань. Залежно від мети кожна форма роботи має свою специфіку і потребує врахування потреб, інтересів, індивідуальних особливостей кожного студента, співтворчості педагогів і студентів у організації виховної роботи, обґрунтованості виховних заходів.

Для досягнення більшої ефективності виховного процесу при плануванні дотримуються принципів науковості, гуманізації, демократизації, пріоритету проблемно-розвивальної освіти і творчої діяльності, єдності освіти і виховання. Враховується й те, що світоглядні знання переходять у погляди та переконання лише тоді, коли засвоєння їх відбувається в цікавій та емоційній формі. Тому перевага надається тим формам і методам роботи зі студентами, які викликають у них зацікавленість.

Виховні заходи, які проводяться зі студентами, характеризуються чітким втіленням загальних педагогічних принципів, вирізняються підвищеною цікавістю, емоційністю та яскравістю. Серед *форм* виховної роботи виділяють:

- проведення кураторських годин;
- проведення тематичних вечорів, зустрічей, диспутів, дискусій, «круглих столів» тощо;
- екскурсійна робота, відвідування театрів, кінотеатрів, музеїв, виставок тощо;
- відвідування куратором студентів, які проживають у гуртожитках;
- індивідуальна робота куратора зі студентами академічної групи;
- співпраця куратора з представниками студентського самоврядування (староста, студентська рада);
- співпраця куратора з адміністрацією факультету та університету; доведення до студентів директивної інформації від ректорату, деканату, кафедр;
- співпраця куратора з батьками студентів;
- співпраця куратора зі Службою психологічної підтримки;

- участь у семінарах, тренінгах, які спрямовані на підвищення психологічної та педагогічної культури куратора.

2.3. Критерії оцінки ефективності виховного процесу

Результативність роботи куратора значною мірою залежить від:

- 1) планування роботи спільно з активом групи;
- 2) встановлення стосунків у групі та взаємодії з викладачами з огляду на педагогічну ситуацію, а також з урахуванням індивідуальних особливостей студентів;
- 3) залучення всіх студентів академічної групи до суспільно корисних справ;
- 4) уміння надавати допомогу студентам у виконанні багатьох суспільних ролей; запобігання байдужості, безконтрольності та безвідповідальності;
- 5) сприяння розвитку студентського самоврядування, ініціативності, громадської активності.

Критеріями ефективності управління системою виховної роботи на рівні куратора академічної групи є:

- рівень вихованості майбутніх спеціалістів;
- активність, згуртованість групи, суспільно-корисний характер діяльності групи;
- стабільний режим роботи академічної групи, відсутність серйозних випадків порушень трудової та навчальної дисципліни студентами;
- позитивна мотивація навчально-виховної діяльності студентів, що виявляється у навчально-пізнавальній, науково-дослідній, інших видах діяльності;

- мікроклімат у групі, що сприяє самореалізації особистості кожного студента;
- різноманітність форм виховної позааудиторної роботи, що сприяє самореалізації особистості кожного студента;
- діяльність студентського самоврядування у групі;
- участь групи у загальноуніверситетських заходах;
- сприятливі умови проходження адаптаційного періоду студентами 1-го курсу;
- оволодіння студентами досвідом соціальної поведінки.

Результатом виховної діяльності куратора має бути достатній рівень вихованості студентів. Під вихованістю у педагогічному розумінні мають на увазі комплексну властивість особистості, яка характеризується наявністю і рівнем сформованості у неї суспільно значущих якостей, що відображають мету виховання.

3. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОБОТИ КУРАТОРІВ

3.1. Орієнтовний зміст організаційно-виховної роботи

Сучасний період розвитку суспільства в нашій державі відкриває широкі можливості для оновлення змісту освіти, що дає змогу формувати духовно багату генерацію. Це обумовлює новий підхід до виховання студентської молоді. Виникла соціальна потреба у формуванні творчої особистості майбутнього спеціаліста, який зміг би розв'язувати як щоденні, так і масштабні завдання, що забезпечують не просто виживання, а прогрес нації.

Напрямки роботи зі студентами в академічних групах:

- Моральне виховання студентів: культура поведінки у колективі, під час проведення і участі у різних заходах, етикет міжособистісних стосунків.
- Виховання свідомої дисципліни, почуття обов'язку та відповідальності.
- Розумове виховання студентів.
- Статеве виховання студентів.
- Правове виховання студентів: профілактика правопорушень.
- Екологічне виховання студентів.
- Трудовевиховання студентів.
- Економічне виховання студентів.
- Естетичне виховання студентів.
- Фізичне виховання студентів.
- Виховання здорового способу життя, несприйнятливості до наркогенних речовин: запобігання вживанню алкоголю, наркотиків, токсичних речовин, шкідливість тютюнопаління.
- Підготовка студентів до сімейного життя.

- Гендерний аспект виховання.
- Громадянське виховання.
- Превентивне виховання студентів.
- Національно-патріотичне виховання студентів.

Процес організаційно-виховної роботи у вищих навчальних закладах України не може бути стихійним, він передбачає співпрацю, співдружність викладача-наставника і студентів. Робота наставника академічної групи студентів обов'язково повинна мати плановий характер.

Приблизну схему заходів організаційно-виховної роботи куратора академічної групи студентів можна подати в такому вигляді:

- знайомство з групою студентів (зустрічі, індивідуальні бесіди, групові збори);
- відвідування гуртожитків (не менше від одного разу на місяць), наявність розгорнутого списку студентів групи із зазначенням прізвища, імені та по батькові, прізвищ батьків та їхніх адрес, телефонів, номерів кімнат студентів тощо;
- обговорення питань успішності й дисципліни (забезпечення навчальними посібниками, іншою літературою; організація консультацій; аналіз роботи в бібліотеці, взаємовідносини з викладачами та ін.);
- індивідуальна робота;
- зустрічі з цікавими і видатними людьми України, ветеранами Великої Вітчизняної війни та праці;
- екскурсійна робота, культпоходи в театри, відвідування художніх та інших виставок тощо;
- участь у спортивних змаганнях факультету, університету і за його межами;

- участь у факультетських, загальноуніверситетських заходах, художній самодіяльності;
- планування, організація і проведення позааудиторної виховної роботи зі студентами;
- складання письмових звітів про організаційно-виховну роботи зі студентами академічної групи за навчальний рік (подавати звіти заступникові декана факультету з навчально-виховної роботи).

3.2. Рекомендації щодо проведення кураторських виховних годин

Кураторам академічних груп пропонується перелік тем (напрямів, завдань) кураторських годин:

- знайомство з групою, проведення гри «Знайомство» та ін.;
- про організацію співпраці куратора і групи;
- про етику міжособистісних стосунків у групі;
- збір даних про студентів методом анкетування;
- вибори органів студентського самоврядування групи (профорг, заступники старости за напрямами);
- система виховної роботи в МДУ;
- ознайомлення студентів з Правилами внутрішнього розпорядку МДУ;
- ознайомлення студентів з модульно-рейтинговою системою навчання;
- як працювати в бібліотеці;
- проблеми адаптації студентів до умов університету;
- студентське самоврядування в МДУ;
- зустріч з представниками Студентської ради факультету;
- зустріч з представниками профспілки;

- як краще організувати навчальну та самостійну роботу;
- аналіз відвідування студентами групи занять;
- стан успішності та дисципліни в групі;
- обговорення результатів модуля;
- підготовка до екзаменаційної сесії (форми активізації навчання, самопідготовка студентів, оптимальна організація робочого дня під час підготовки в процесі сесії);
- підведення підсумків навчального семестру (року);
- зустрічі з представниками організацій, фірм, провідними спеціалістами випускових кафедр, випускниками, магістрантами, аспірантами;
- зустрічі з цікавими і видатними людьми України, ветеранами війни та праці;
- зустрічі з представниками Служби психологічної підтримки МДУ (можливі інформаційні та тематичні зустрічі);
- мовленнєва культура студента;
- про профілактику та запобігання розповсюдженню в студентському середовищі негативних явищ (паління, пияцтва, наркоманії, СНІДу тощо);
- здоровий спосіб життя – запорука успішної самореалізації особистості;
- круглий стіл «Актуальні проблеми сьогодення»;
- обговорення проблем української історії;
- про звичаї та традиції українського народу;
- гендерні аспекти спілкування в студентській групі;
- тематичні вечори, присвячені знаменним та пам'ятним датам, життю і діяльності відомих людей та ін.

Куратор планує свою роботу, обов'язково враховуючи

рівень підготовки до навчального процесу, здібностей, інтересів, соціальних умов життя студентів своєї групи за допомогою індивідуального опитування чи анкетування, а також чітко визначає пріоритетні напрямки організаційно-педагогічної роботи.

Слід акцентувати свою увагу на ознайомлення першокурсників з історією нашого навчального закладу, університетськими традиціями та правилами внутрішнього розпорядку. Обов'язково звернути увагу на студентські мистецькі центри, клуби, студії, секції, що допоможуть урізноманітнити дозвілля.

Найголовніше завдання куратора – вчасно визначити недоліки у навчанні студента та провести відповідну індивідуальну роботу з метою досягнення позитивних результатів, виховуючи у нього почуття власної відповідальності, навичок самостійності та активну участь у процесі навчання.

Кураторські виховні години повинні бути внесені до розкладу занять групи і проходити не рідше ніж одна академічна година на тиждень. Причому аудиторних підсумкових кураторських годин, присвячених загальному стану навчання, проблемам кредитно-модульної форми навчання рекомендується у кількості до 3-ох; на початку, всередині та наприкінці семестру.

Необхідно врахувати, що індивідуальна робота зі студентами та з їх батьками (за необхідності) повинна проводитися окремо від аудиторних кураторських годин, присвячених цьому питанню.

Слід також пам'ятати, що публічне обговорення особистих проблем у навчанні чи у стосунках з групою того чи іншого студента групи не відповідає етичним нормам

сучасної педагогіки.

Протягом навчального року куратор обов'язково організовує аудиторні та позааудиторні виховні заходи за власним планом, затвердженим деканатом, чи побажаннями групи. Кількість таких заходів залежить від часу, який потрібен на підготовку того чи іншого заходу та часу для його проведення.

З метою активного залучення студентів до життя групи, рекомендується призначати їх відповідальними за деякі (на розгляд куратора) тематичні виховні години та організацію позааудиторних заходів, причому залучати усіх студентів, а не лише активістів. Це дасть змогу багатьом з них придбати навички з організаційної роботи, а також виховуватиме розуміння та повагу до інших. Куратор може бути присутній не як сторонній глядач, дозволяючи студентам проявляти максимум самостійності. Плануючи свою роботу, куратор повинен враховувати також заходи, що проходять в університеті чи на факультеті.

Ще одним важливим чинником кураторської роботи є відвідування студентів у гуртожитках. У кожному гуртожитку існують проблеми, які студентам вирішити самотужки іноді досить важко. Особливо на першому курсі. Для багатьох із них взаємовідносини із сусідами по кімнаті, комендантом тощо стають проблемою. Вчасне невирішення проблеми може призвести до того, що такі студенти стають проблемою для інших: вихід знаходиться через алкоголь, тютюнопаління, наркотики. Тому дуже важливо вчасно запобігти шкідливим проявам у студентському середовищі. Бажано, щоб відвідування гуртожитку за планом деканату не перетворилося на просту формальність, а стало конкретною допомогою студентам в організації побуту.

3.3. Нормативно-правове регулювання діяльності кураторів академічних груп

Перелік нормативно-правових актів для використання у ВНЗ I-IV рівнів акредитації щодо організації виховної роботи зі студентами:

I. Конвенції і декларації

(www.nau.ua; zakon.rada.gov.ua)

1. Загальна декларація прав людини (прийняття Генеральною асамблеєю ООН 10 грудня 1948 р.).
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (ратифіковано Законом № 475/97-ВР (475/97-ВР) від 17.07.97).
3. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (прийнятий 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН; ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР N 2148-VIII (2148-08) від 19.10.73 р.).
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права (прийнято 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН; ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР N 2148-VIII (2148-08) від 19.10.73).
5. Конвенція про права дитини (ратифіковано 27 лютого 1991 р.).
6. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації жінок (ратифіковано 12 березня 1981 р.).
7. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції (ратифіковано Закон України від 18 жовтня 2006 року № 251-V).

8. Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації (набула чинності 4 січня 1969 р., для України 7 квітня 1969).
9. Конвенція про запобігання дискримінації в галузі освіти (затверджена Організацією Об'єднаних Націй у питаннях освіти, науки й культури (ЮНЕСКО) у 1960 році).
10. Європейська соціальна хартія (Страсбург, 3 травня 1996 року Хартію ратифіковано із заявами Законом № 137-V (137-16) від 14.09.2006, ВВР, 2006, № 43, ст.418).
11. Всесвітня декларація про забезпечення, виживання, захисту та розвитку дітей (Генеральна асамблея ООН, 30.09.90 р.).
12. Декларація ООН про ліквідацію всіх форм нетерпимості та дискримінації на основі релігії і переконань (Резолюція 36/55 Генеральної асамблеї ООН).
13. Декларація про права осіб, що належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин (прийнято резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 47/135 від 18 грудня 1992 року).
14. Декларація «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» від 15 грудня 1992 року № 2859-ХІІ (зі змінами).
15. Всесвітня декларація по охороні здоров'я (прийнята світовим співтовариством з охорони здоров'я на П'ятдесят першій сесії всесвітньої асамблеї з охорони здоров'я в травні 1998 року).

II. Закони

(www.nau.ua; www.zakon.rada.gov.ua; www.mon.gov.ua)

16. Конституція України.

17. Закон України «Про освіту».
18. Закон «Про вищу освіту»
19. Закон України від 20 листопада 2003 року N 1296-IV «Про захист суспільної моралі».
20. Закон України «Про боротьбу з корупцією».
21. Указ Президента України від 11 вересня 2006 року №742/2006 «Про Концепцію подолання корупції в Україні «На шляху доброчесності»
22. Закон України від 26 квітня 2001 року N 2402-III «Про охорону дитинства».
23. Закон України від 5 березня 2009 року N 1065-VI «Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2016 року»
24. Закон України від 8 вересня 2005 року N 2866-IV «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».
25. Закон України від 15 листопада 2001 року N 2789-III «Про попередження насильства в сім'ї».
26. Закон України від 5 лютого 1993 року № 2998-XII «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (зі змінами).
27. Закон України від 1 грудня 1998 року № 281-XIV «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (зі змінами).
28. Закон України від 21 червня 2001 року № 2558-III «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю» (зі змінами).
29. Закон України від 19 лютого 2009 року №1026-VI «Про затвердження Загальнодержавної програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009-2013 роки»

30. Закон України від 4 вересня 2008 року N 375-VI «Про оздоровлення та відпочинок дітей»

III. Постанови

(www.nau.ua; www.zakon.rada.gov.ua; www.mon.gov.ua)

31. Постанова Кабінету Міністрів України від 08.08.2007 № 1016 «Про затвердження Державної цільової програми роботи з обдарованою молоддю на 2007-2010 роки».
32. Постанова Кабінету Міністрів України від 28.01.2009 № 41 «Про затвердження Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2009-2015».
33. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2006 р. N 1834 «Про затвердження Державної програми з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві на період до 2010 року».
34. Постанова Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 р. N 410 «Про затвердження Державної програми протидії торгівлі людьми на період до 2010 року».
35. Постанова Кабінету Міністрів від 19 лютого 2007 р. N 244 «Про затвердження Державної програми підтримки сім'ї на період до 2010 року».
36. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 червня 2006 р. N 879 «Про затвердження Стратегії демографічного розвитку в період до 2015 року»
37. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2006 р. N 623 «Про затвердження Державної програми подолання дитячої безпритульності і бездоглядності на 2006-2010 роки».

38. Постанова Кабінету Міністрів України від 10.01.2002 року №14 «Про затвердження Міжгалузевої комплексної програми «Здоров'я нації на 2002-2011 роки».
39. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 червня 2003 р. N 877 «Про затвердження Програми реалізації державної політики у сфері боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2003-2010 роки».
40. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2009 р. №940 «Про затвердження Державної цільової соціальної програми зменшення шкідливого впливу тютюну на здоров'я населення на період до 2012 року».
41. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2006 р. N 1849 «Про затвердження Державної програми "Репродуктивне здоров'я нації" на період до 2015 року».
42. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.08.2010 №1728-р «Про затвердження плану заходів щодо розвитку вищої освіти на період до 2015 року».

IV. Накази МОН України

(www.nau.ua; www.mon.gov.ua)

43. Наказ МОН України від 10 вересня 2009 р. № 839 «Про впровадження принципів гендерної рівності в освіту».
44. Наказ МОН України від 01 лютого 2010р. №58 «Про затвердження заходів щодо виконання Державної цільової соціальної програми зменшення шкідливого впливу тютюну на здоров'я населення та період до 2012 року».

45. Наказ МОН України від 25 січня 2007р. №44 «Про затвердження заходів на виконання Державної програми «Репродуктивне здоров'я нації» на період до 2015 року».
46. Наказ МОН України від 01.06.2009 р. №457 «Про затвердження плану заходів Міністерства освіти і науки України з виконання Загальнодержавної програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009-2013 роки».
47. Наказ МОН України від 22 березня 2002 р. №210 «Про утворення фізкультурно-спортивних клубів та їх осередків у вищих, середніх і професійно-технічних навчальних закладах».
48. Наказ Державного Комітету України у справах сім'ї та молоді, Міністерства праці та соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України від 15.02.2002 р. №31/105/95 «Про затвердження Положення про молодіжний трудовий загін».
49. Наказ МОН України від 13 листопада 2007 р. №1004 «Примірне положення про студентський гуртожиток вищого навчального закладу».
50. Наказ МОН України від 03.04.2001 р. №166 «Про затвердження Положення про студентське самоврядування у вищих навчальних закладах».

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авдєєва І. М. Інноваційні комунікативні технології в роботі куратора академгрупи: навч. посібник // І. М. Авдєєва, І. М. Мельникова. – К.: ВД «Професіонал», 2007. – 304 с.
2. Балл Г. А. Понятие адаптации и его значение для психологии личности / Г. А. Балл // Вопросы психологии. – 1989. – № 1. – С. 92 – 100.
3. Бохонкова Ю. О. Особистісні чинники соціально-психологічної адаптації першокурсників до умов вищих навчальних закладів: Дис ... канд. психол. наук: 19.00.05 / Ю. О. Бохонкова. – Луганськ, 2005. – 207 с.
4. Буяльська Т. Б. Деякі проблеми розвитку студентського самоврядування у ВНЗ (з досвіду роботи ВНТУ) / Т. Б. Буяльська, Т. В. Черняхович // Гуманізм та освіта. Зб. матеріалів VIII Міжнародної науково-практичної конференції, м. Вінниця, 19-21 вересня 2006 р. – Вінниця: Універсум-Вінниця, 2006. – С. 424 – 426.
5. Буяльська Т. Б. Теоретичні та практичні аспекти роботи кураторів з адаптації студентів першого курсу в умовах вищого навчального закладу / Т. Б. Буяльська, М. Д. Пришак // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2008. – № 5. – С. 105 – 112.
6. Вітвицька С. С. Основи педагогіки вищої школи: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури / С. С. Вітвицька. – К.: Центр навч. літератури, 2006. – 384 с.

7. Виховна робота в закладах освіти України. Випуск II. Збірник нормативних документів та методичних рекомендацій. – К.: ІЗМН, 1997. – 120 с.
8. Виховна робота наставника академічної групи студентів вищого навчального закладу освіти: навч. посібник / М. І. Соловей, В. С. Демчук (уклад.). – К.: Вид. центр КДУ, 2000. – 68 с.
9. Вища освіта України – Європейський вибір: стан, проблеми, перспективи. Матеріали до підсумкової конференції колегії. 21 березня 2008 р. // Освіта України. – 2008. – № 21-22 (905) – С. 1 – 24.
10. Державна національна програма «Освіта» (Україна ХХІ століття). – К.: Райдуга, 1994. – 61 с.
11. Дубасенюк О. А. Методичні рекомендації куратору академічної групи з виховної роботи серед студентів педуніверситету / О. А. Дубасенюк. – Житомир: Житомирський держ. пед. університет, 2000. – 87 с.
12. Дябел Л. І. Методичні рекомендації для занять по соціалізації студентів-першокурсників / Л. І. Дябел. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2005. – 33 с.
13. Іваницька П. Ф. Шлях до вівтаря власного серця: практичний посібник з виховної роботи на допомогу кураторам груп / П. Ф. Іваницька. – Рівне, 2000. – 190 с.
14. Журавський В. С. Болонський процес: головні принципи входження в Європейський простір вищої освіти / В. С. Журавський, М. З. Згуровський. – К. : ІВЦ «Видавництво «Політехніка», 2003. – 200 с.
15. Концепція виховання дітей та молоді у національній системі освіти // Інформ. зб. Міносвіти України. – 1996. – № 13. – С. 2 – 15.

16. Методичний посібник куратора академічної групи (основні нормативно-правові та організаційно-методичні матеріали куратора академічної групи) / Укл. Є. П. Масюткін, І. М. Грицаєнко. – Мелітополь: Таврійська державна агротехнічна академія, 2001. – 81 с.
17. Мокін Б. І. Математичні моделі в системах управління ефективністю діяльності професорсько-викладацького складу вищих навчальних закладів: монографія / Б. І. Мокін, Ю. В. Мокіна. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2008. – 112 с.
18. Молодь і закон: Збірник нормативних актів і документів з проблем виховання студентської молоді / За заг. ред. Н. І. Косаревої. – К.: ІЗМН, 1997. – 352 с.
19. На допомогу куратору студентської групи / Укл. Л. В. Мороз. – [б. м.], 2004. – 346 с.
20. Прищак М. Д. Теоретико-методологічні засади педагогіки духовності / М. Д. Прищак // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2005. – № 5. – С. 16 – 23.
21. Романова С. В. Організаційно-виховна робота куратора академічної групи у вищих навчальних технічних закладах: Дис... канд. пед. наук: 13.00.07 / С. В. Романова. – Луганськ, 2006 – 257 с.
22. Соколова І. М. Інститут кураторів у вузі / І. М. Соколова // Освіта і управління. – 1998. – № 4. – С. 74 – 82.
23. Соколова І. М. Методы исследования адаптации студентов / И. М. Соколова. – Харьков, 2001. – 276 с.

24. Соловей М. І. Виховна робота у вищому навчальному закладі / М. І. Соловей, В. С. Демчук. – К.: Ленвіт, 2003. – 257 с.
25. Тимошенко З. І. Організація виховного процесу у вищих навчальних закладах: навчально-практичний посібник / З. І. Тимошенко. – Вид. Європейського університету, 2004. – 88 с.

Анкети для вивчення студентської групи

Для оперативного збирання інформації доцільніше використовувати метод анкетування.

Анкета 1

1. Прізвище.
2. Ім'я.
3. По батькові.
4. Рік, місяць, число народження.
5. Сімейний стан, склад родини.
6. Ім'я, по батькові батьків, їхнє місце роботи.
7. Які пільги маєте?
8. Адреса батьків.
9. Домашній телефон.
10. Медична група за станом здоров'я (основна, спецгрупа).

Анкета 2

1. Прізвище.
2. Ім'я.
3. По батькові.
4. Які громадські обов'язки виконували в школі?
5. В яких олімпіадах брали участь?
6. Яким спортом займалися?
7. Як ви оцінюєте власні організаторські здібності?
(Добре, не дуже добре, задовільно, практично не маю досвіду, незадовільно.)

Програма вивчення студентської групи

Склад студентської групи. Віковий склад. Співвідношення між особами різної статі, між міським та сільським складом студентської групи.

Рівень розвитку групи. Лідери в групі, їхній вплив на життєдіяльність групи. Угрупування в студентській групі. Актив групи, його вплив на життя групи. Традиції групи. Стиль взаємин у групі. Культура взаємин між студентами. Причини особистих та групових антипатій.

Пізнавальний рівень студентів, рівень їхньої освітньої підготовки. Успішність та працездатність студентів. Система навчальної роботи в групі. Способи взаємодопомоги. Спрямованість групи на навчання. Коло інтересів групи. Рівень відповідальності та навчальної дисципліни студентів.

Рівень морально-духовного розвитку групи. Рівень загальної культури студентів. Особливості вияву почуттів та особистих реакцій студентів.

Рівень фізичного розвитку студентів. Загальний стан здоров'я. Кількість студентів, які мають відхилення від норми. Ставлення до спорту. Спосіб життя. Потреби у фізичному розвитку.

Рівень трудового виховання студентів. Ставлення студентів до праці та громадської діяльності. Сформованість умінь та навичок студентів у сфері трудової, навчальної діяльності. Професійна спрямованість студентів. Організаційні вміння. Уміння планувати та контролювати свою діяльність.

Рівень естетичного виховання та розвитку творчих здібностей. Сформованість почуття прекрасного, естетичних смаків, здатність керуватися ними в повсякденній діяльності. Розвиток творчих здібностей студентів. Коло творчих інтересів. Досвід творчої діяльності.

Наявні негаразди в студентській групі та способи їх подолання.

Програма вивчення особистості студента і складання його характеристики

1. Демографічні відомості. Прізвище, ім'я, по батькові студента, рік народження, число та місяць. Прізвище, ім'я та по батькові матері та батька, їхні професії, місце роботи, посада, домашня адреса, телефон.
2. Умови розвитку та виховання в родині. Склад родини, матеріально-побутові умови, вплив батьків на виховання та навчання студента.
3. Рівень фізичного розвитку. Стан здоров'я, володіння санітарно-гігієнічними навичками, спосіб життя, спортивні інтереси.
4. Моральні якості. Загальний рівень морального розвитку, знання морально-етичних норм і правил, поведінка, соціально-моральний статус у групі, рівень та особливості спілкування в групі, рівень правової культури, законослухняність, здатність до самооцінки, особливості вияву дисциплінованості, відповідальності, совісті, соціальної зрілості й активності, милосердя.
5. Розумовий розвиток. Загальний розумовий розвиток, рівень інтелекту, потенційні розумові можливості, інтереси, нахили, ставлення до знань, навчання, сформованість пізнавальних мотивів, рівень володіння методами самоосвіти, успішність.
6. Трудове виховання. Сформованість ставлення до праці різних видів, мотиви трудової діяльності, уміння та навички праці із самообслуговування, культура праці, рівень і стійкість професійної орієнтації.
7. Естетична вихованість. Сформованість естетичних смаків, творчі здібності.
8. Компоненти психічного розвитку. Розвиток уваги, культури мови, почуттів, особливості пам'яті та мислення, волі, виявів характеру. Темперамент.
9. Висновки. Позитивні якості особистості, недоліки та складності, шляхи подолання.

Перелік типових напрямів та форм роботи куратора

НАПРЯМ РОБОТИ	ФОРМА РОБОТИ	Орієнтовний термін проведення
1. Вивчення ділових та морально-психологічних якостей студентів навчальної групи	<p>1.1. Попереднє вивчення анкетних даних студентів групи з метою виявлення активу групи (для його формування або оновлення) та осіб, що потребують особливої уваги</p> <p>1.2. Індивідуальна співбесіда з кандидатурами активу I курсу для виявлення їх ставлення до виконання своїх повноважень, загальної оцінки стану справ у групі, ділових та моральних якостей окремих студентів</p> <p>1.3. Проведення соціометричного опитування студентів групи з метою виявлення неофіційних лідерів, угруповань та мікрогруп у студентському колективі</p> <p>1.4. Встановлення системи моніторингу розвитку ділових та морально-психологічних якостей студентів групи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - встановлення порядку періодичного збирання психолого-педагогічної інформації у викладачів, які провадять заняття в цій групі; - вивчення ділових та морально-психологічних якостей студентів за результатами виконання ними окремих доручень, поведінки в колективі; - налагодження зв'язків з батьками студентів, що потребують особливої уваги; - встановлення системи оперативного інформування про події у групі старостою та іншими активістами 	<p>Вересень</p> <p>Вересень</p> <p>Вересень-жовтень</p> <p>3 жовтня на весь період</p> <p>У разі Потреби</p>
2. Підбір активу. Установлення системи управління та самоврядування в групі	<p>2.1. Проведення організаційних зборів у групі з постановкою завдань на навчальний рік (семестр), узгодження системи управління та самоврядування</p> <p>2.2. Розподіл постійних доручень серед студентів групи, інструктаж відповідальних за конкретні напрями роботи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - старости групи; - заступника старости; 	<p>Друга половина вересня</p> <p>3 жовтня на весь період</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - культорга; - спорторга; - наукорга; - відповідальних за зв'язки з кафедрами (на семестр по одному відповідальному за кожен предмет); - інші доручення, які пропонують студенти (фотограф групи, інтернет-оператор групи, відповідальний за зв'язки з бібліотекою тощо) <p>2.3. Установлення порядку оповіщення студентів групи, зворотного зв'язку з куратором групи, місця і часу проведення зборів групи з урахуванням розкладу занять</p> <p>2.4. Уточнення плану роботи куратора групи на рік з урахуванням пропозицій, що надійшли від студентів</p> <p>2.5. Обговорення (у разі потреби, але не менше ніж один раз на місяць) актуальних питань життєдіяльності групи відповідно до плану роботи на рік, періодичне заслуховування відповідальних за конкретні напрями роботи на зборах групи</p> <p>2.6. Обговорення підсумків навчально-виховної роботи в навчальній групі за семестр</p>	<p>Жовтень</p> <p>Вересень</p> <p>Весь період щомісяця</p> <p>Лютий, червень</p>
<p>3. Виявлення актуальних проблем діяльності студентського колективу та сприяння їх розв'язанню</p>	<p>3.1. <i>Покращання якості навчання студентів групи.</i> Виділення студентів, які мають заборгованості. Пропаганда передового досвіду студентів, які беруть активну участь у науковій творчості, залучення окремих студентів до досліджень у галузі наукових інтересів кафедри. Установлення системи громадського контролю студентського активу. Подання деканату факультету пропозицій щодо заохочення студентів, що мають найкращі показники у навчанні та науковій творчості.</p> <p>3.2. <i>Дисципліна навчання та відвідування занять.</i> Збір та узагальнення даних про відвідування занять студентами групи. Через студентський актив та через батьків установлювати справжні причини систематичних пропусків занять певними студентами. Запровадження заходів педагогічного впливу на цих осіб (індивідуальні співбесіди, заслуховування на зборах групи, інформування батьків, пропозиції щодо вжиття заходів деканом факультету)</p>	<p>Увесь період (особливо на початку та наприкінці семестру)</p> <p>Увесь період (особливо на початку семестру)</p>

	<p>3.3. <i>Умови навчання та відпочинку студентів групи.</i> Виявлення осіб, які потребують матеріальної допомоги та мають проблеми зі здоров'ям, узгодження таких списків з активом групи. Періодичне відвідування кімнат у гуртожитку, де мешкають студенти групи. Офіційне повідомлення керівництва факультету про виявлені недоліки</p> <p>3.4. <i>Участь студентів у громадському житті факультету та університету.</i> Виявлення студентів, схильних до участі у художній творчості. Відвідування разом зі студентами групи масових наукових, культурних і спортивних заходів на факультеті та в університеті. Проведення спільних заходів у складі групи за ініціативою студентів (екскурсії, культпоходи, спортивні заходи тощо)</p>	<p>Увесь період</p> <p>Увесь період</p>
<p>4. Звітування про результати роботи куратора групи</p>	<p>4.1. Оперативне інформування відповідального за роботу кураторів групи заступника декана про актуальні питання життєдіяльності групи</p> <p>4.2. Звітування на засіданні кафедри про виконання обов'язків куратора групи за визначений період</p> <p>4.3. Повідомлення про результати роботи куратора за семестр (рік) у формі доповідної записки на ім'я заступника декана факультету з доданням плану роботи</p>	<p>У разі потреби</p> <p>За планом кафедри</p> <p>Лютий, червень</p>

**Зразок оформлення плану виховної роботи куратора
академічної групи**

Титульний аркуш

**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Педагогічний факультет**

«ПОГОДЖЕНО»

Заступник декана з виховної
роботи _____

«__» _____ 2013 р.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан педагогічного
факультету _____

«__» _____ 2013 р.

П Л А Н

виховної роботи

куратора академічної групи _____

(прізвище, ім'я, по батькові)
на I семестр 2013-2014 н.р.

Мукачево – 2013

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ:

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

3-тя сторінка

**Календарно-тематичне планування виховної роботи
на I семестр 2013-2014 н.р.**

№ п/п	Зміст організаційно- виховної роботи	Термін виконання	Відповідальні	Відмітка про виконання

Куратор

(підпис)

(ПБ)

